

שורץ, מיכאל

מיכאל (מיקי), בן שרה ופרץ, נולד ביום י"א באייר תש"ב (6.5.1952) במגדיאל. כשהיה בן חמש עבר עם משפחתו לגור במושב גבעת-ישעיהו ושם גדל והתחנך. הוא למד בבית-הספר היסודי "שריגים", שהוא בית-הספר האזורי לחבל עדולם, והמשיך ולמד שנתיים בחוות הנוער הציוני בירושלים, במגמת האמנות והפיסול. מיקי היה נער יפה-תואר, עליו ושובב, שגדל בחיק הטבע. מגיל צעיר מאוד התחיל לעזור להוריו בהחזקת המשק,

אהב מאוד את העבודה ועשה מלאכתו ביעילות ובמסירות. הוא היה נער כישרוני מאוד והרבה משעות הפנאי שלו הקדיש לציור ולפיסול. הייתה לו נפש עדינה ורגישה והוא ידע לראות את היופי שבדברים הפשוטים ביותר. כבר כתלמיד בבית-הספר ניכר בכישרונו והיה פעיל בארגון המסיבות בבית-ספרו, בעיצוב התפאורה להצגות ובהכנת ציורים לקישוט הכיתה. הוא היה הרוח החיה בכל פעולה שנעשתה בבית-הספר והיה אהוד מאוד על חבריו. מטבעו אהב אנשים ובעלי חיים ומתוך טוב-לב ונדיבות נחלץ לעזרת הזולת בשעת הצורך. מנעוריו היה חבר בתנועת הנוער הציוני, אהב את הארץ והרבה לערוך טיולים במרחביה. כל ימיו היה קשור מאוד להוריו, כיבד והעריך אותם, ועזר להם ככל יכולתו, כדי להקל עליהם את נטל העבודה הקשה במשק. תמיד חלם על משק משלו ובו חממות פרחים, שאהב מאוד. הוא היה מסור מאוד לאחיו, ויחסי אחווה מיוחדים שררו ביניהם.

מיכאל גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1970 וביקש להתנדב לחיל השריון. הוא התגייס מתוך נכונות והכרה ורצה להיות בחיל שיוכל לתרום למדינתו. לאחר הטירונות ולאחר שסיים קורס למקצועות הטנק, היה לטען-קשר ואת רוב ימי שירותו עשה בקוים הקדמיים. על כך אף הוענק לו "אות השירות המבצעי". הוא היה חייל טוב ושריונאי מעולה, שביצע את הנדרש ממנו במסירות וברוח טובה. במשך כל תקופת שירותו השתדל שלא להדאיג את הוריו, שמר על קשר הדוק עם הבית, וגם כתב והתקשר בכל הזדמנות. את חופשותיו נהג לבלות בחיק המשפחה והקדישן לעזרה להורים בעבודות המשק. חודש ימים לפני מועד שחרורו פרצה מלחמת יום הכיפורים, ויחד עם יחידתו השתתף בקרבות העזים בסיני ואף לחם בקרבות העקובים מדם באזור "החוה הסינית". הוא לחם באומץ לב ובחירוף נפש עד אשר נפגע ונהרג

ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973). הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין
הצבאי בהר-הרצל. השאיר אחריו הורים ואח. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-
ראשון.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד יחידתו: "החייל סמל מיכאל
הי"ד שירת בבית-ספר לשריון כנהג טנק ובתפקידו זה יצא למלחמה. כבר בליל
המלחמה הראשון עלתה הפלוגה בה לחם על מארב אויב והכוח השיב אש תוך גילוי
אומץ לב וחיסל את המארב. ביומה השני של המלחמה הוטל על הפלוגה להדוף לאזור
קו המים, אויב שהתמקם במקום. מעטים מול רבים נלחמה פלוגתו של מיכאל באויב
ובמהלך הלחימה נפגע ונפל".

המשפחה בשיתוף עם מושב גבעת-ישעיהו, הנציחו את זכרו בהקמת אנדרטה יפה
ושימושית במרכז הכפר. היא נמצאת בתוך גן גדול ומסביבה ספסלי ישיבה.